

Nordiska stridsgruppen

Nordic Battlegroup

Sedan den 1 januari 2007 har EU två stridsgrupper i beredskap sex månader i taget, enligt ett rullande schema. Styrkorna ska snabbt kunna sättas in i ett krisområde. Från den 1 januari 2008 står Sverige tillsammans med Finland, Norge, Estland och Irland i beredskap i den Nordiska stridsgruppen.

Den Nordiska stridsgruppen, Nordic Battlegroup (NBG), ska stå i beredskap för EU-ledda internationella krishanteringsinsatser från den 1 januari till den 30 juni 2008. Förutom Sverige ingår Estland, Finland, Irland och Norge i denna styrka.

I egenskap av ledande nation (Framework Nation) har Sverige det övergripande ansvaret för förberedelsearbetet med den Nordiska stridsgruppen. Detta innebär ansvar för såväl politiska som militära aspekter av samarbetet med övriga länder. Styrkan ska snabbt vara användbar för krävande uppgifter i ett brett spektrum av krishanteringssituationer och på stort avstånd från Sverige.

Sverige bidrar med huvuddelen av styrkan, vars kärna består av en mekaniserad skyttebataljon. Skyttebataljonen kan förstärkas med stödresurser i form av bland andra ingenjers-, logistik-, luftvärns-, underrättelse-, transporthelikopter-, sjukvårds- eller minröjningsförband. Om behov skulle uppstå kan exempelvis även flygstridskrafter med flygbasenheter eller specialförband sättas in.

Ledning

Chef för Stridsgruppen (Force Commander) är brigadgeneral Karl Englbrektson som till stöd för sin ledning har ett högkvarter med stabsofficerare från samtliga deltagande länder. Vid en eventuell insats är det Englbrektson och hans stab som leder insatsen i missionsområdet.

Det militärstrategiska högkvarteret finns i Northwood utanför London. Vid en insats leds högkvarteret av generalmajor Bengt Andersson som är militärstrategisk chef (Operation Commander). Till sin hjälp har han officerare från flera EU-länder. Det militärstrategiska högkvarteret omsätter de politiska besluten som fattas av EU:s ministerråd till militära planer.

Bidrar till fred och säkerhet

Stridsgruppen är ett viktigt bidrag till EU:s förmåga att verka för internationell fred och säkerhet. För Sveriges del bygger detta engagemang på en lång tradition av fredsfrämjande arbete inom FN:s ram. En utvecklad förmåga för EU att genomföra krishanterings- och fredsfrämjande insatser stärker också FN.

Fakta om Nordiska stridsgruppen

Styrkans storlek: 2 850 personer
varav Sverige bidrar med 2 350
Bidragande länder: Sverige, Finland,
Norge, Estland och Irland
Insatstid: På plats inom 10 dagar
Stannar upp till 120 dagar
Verkningsradie: Förutsättning för
planering är 600 mil från Bryssel

EU:s stridsgrupper

EU:s stridsgrupper är fullt insatsberedda sedan den 1 januari 2007.

Enligt konceptet för EU:s stridsgrupper står två styrkor samtidigt i beredskap under en sexmånadersperiod, för att vid behov kunna sättas in i två separata insatser. Ett eller flera länder ställer upp med styrkor enligt ett rullande schema.

En stridsgrupp kan antingen genomföra egna insatser på 30 till 120 dygn, eller utgöra den inledande delen av en större och mer långsiktig EU-insats. Uppgifterna kan variera över hela konfliktskalan, från räddnings- eller humanitära insatser till väpnad strid i fredsframtvängande situationer. Det finns inga geografiska begränsningar beträffande ett tänkbart insatsområde, men för planering används en radie om 600 mil från Bryssel.

Två av grundprinciperna för dessa styrkor är att de ska vara allsidiga och ha förmåga att genomföra självständiga insatser utan att ytterligare stöd behöver tillföras. Det är dock upp till deltagande länder att själva bestämma sammansättning och utrustning, utifrån de krav som EU har ställt. Detta innebär att ingen stridsgrupp är identisk med någon annan.

Alla stridsgrupper är av princip multinationella. Även om ett land bidrar med huvuddelen av styrkan kommer ledningen att genomföras av staber som förstärks med officerare från flera EU-länder. Mellan den 1 januari och den 30 juni 2008 är Sverige ledande nation för den Nordiska stridsgruppen, Nordic Battlegroup.

Bakgrund och beslut

EU:s stats- och regeringschefer beslutade vid Europeiska rådet i Köln 1999 att unionen skulle kunna förebygga och bemöta konflikter genom att sända ut civil och militär personal i fredsfrämjande insatser. Vid detta tillfälle beslutades också att insatserna skulle bygga på nationella resurser som på frivillig basis ställs till unionens förfogande när beslut om att genomföra en insats tas.

Som en uppföljning av beslutet i Köln 1999 enades man vid Europeiska rådet i Helsingfors samma år om målsättningar för att utveckla en sådan militär förmåga. Dessa målsättningar brukar kallas Helsinki Headline Goal eller Headline Goal 2003. Av Helsinki Headline Goal framgår att EU ska ha som mål att upprätta en snabbinsatsförmåga som ska kunna sättas in med kort varsel för att genomföra fredsfrämjande insatser med militära medel.

I samband med Europeiska rådets möte i juni 2001 togs ytterligare steg i utvecklingen av EU:s militära snabbinsatsförmåga. Vid detta möte fattades beslut om dokumentet Headline Goal 2010, som är en utveckling av Headline Goal 2003. Ett av huvudelementen i Headline Goal 2010 är upprättandet av stridsgrupper, så kallade battlegroups.

Läs mer om Nordiska stridsgruppen

Försvarsdepartementets webbplats: www.regeringen.se/forsvar
Försvarsmaktens webbplats: www2.mil.se/sv/

REGERINGSKANSLIET

Försvarsdepartementet

10333 Stockholm • tfn växel 08-405 10 00

Frågor om sakinnehållet besvaras av Försvarsdepartementet tfn 08-405 10 00. Fler exemplar av faktabladet kan beställas från Försvarsdepartementet tfn 08-405 10 00.

Regeringens webbplats: www.regeringen.se

Tryckt av Grafisk Service, december 2007. Faktabladet är producerat av Försvarsdepartementet.

Artikelnr. F6 2007.15